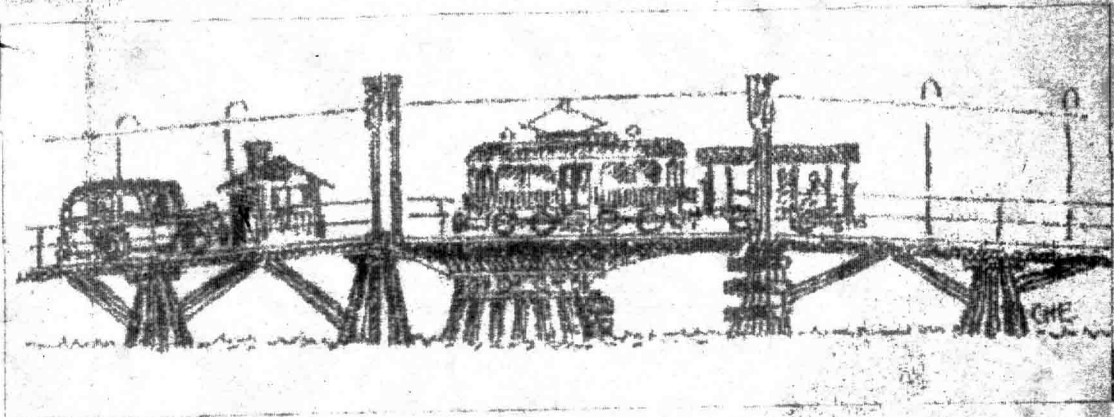

Ungdomsbilder i krigets skugga

Litteratur

● Vår senaste krigs många gånger påtända inverkan på en människas ungdomår har beskrivits på olika sätt i litteratur och i filmer. Lite så sällan har det handlat om svårliga fögkonster som ställts i kontrast med hjältemodiga ingripanden. Anslaget är anmärknvärt i **Christoffer H. Ericssons** nya essäsamling *Skuggan av ett krig* (Litterale, 120 sidor).

Det första man ska av att Ericsson i boken rör sig på en parallell intellektuell nivå med en **Göran Schildt**. Det är nämligen de snarika iakttagelserna och jämförelserna med andra kulturer som ger boken intåg. Det får sig av sig på sidorna oberoende av om **Christoffer H. Ericsson** beskriver sin skyddade barndom på det hellsvenska Brändö på 1920- och 1930-talet, en resa till Messolias 1930-tals Rom, som t.o. påverkade hans synsätt på världen, ären i krigsjäms på hemmfronten som snada svenskspråkig i ett friskt förhållande eller det efterkrigstida upp-

Christoffer H. Ericssons essäsamling i *Skuggan av ett krig* är en återhållsam och välströven analys av händelser från författarens barn- och ungdom. Ericsson har gjort vinjetterna i boken, som bildens illustration till kapitlet om Brändö - Den vattenomflutna vildestaden.

valmarlet i Finland och Europa. Boken's charmigaste parti behandlar författarens uppväxtår på det lagra och lummiga Brändö - framför allt en sommaridyll som var dömd att spricka när det demokratiska solidaritetsidealens avvisade - avundsjukan - gjorde att det lilla samhallets saga genom en påtvingad förhyning var all. Någon bitterhet märks ändå inte i beskrivningen och t.o.m. föräldrarnas

lidiga brottsling tas upp utan dramatik.

Det är i denna genomgående återhållsamhet och sakligt hållna analys av samtidens fenomen som boken har sin trovärdighet och städga.

I kapitlet om krigsårens nationella stormiska påverkan framstår Ericsson som en person som såg längre än de andra. Frökarna av hans anglosaxiska åska som blivit inympade från barndomen gör

de honom till en utdrä fågel bland vapenbröderna i krigets Viborg.

Torr humoristiska kommentarer piggar ibland upp det rika men stundtals lågret språkbruket. Boken är försedd med författarens egna illustrationer i svartvitt. Synd att essäsamlingens yttre, bleka apparation gör att den knappast väcker någon större lust till läsning. - **BIGGREN**